

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-2007
Den 5. februar 2008

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 31. januar 2008

Spørgsmål 32:

”Ministeren bedes redegøre for, om der findes en fælles forståelse eller definition af termen ”ikke-væsentlige elementer” i TEUF, art. 290, der angår de retsakter, Kommissionen kan vedtage som ”delegerede retsakter”, hvis Europa-Parlamentet og Ministerrådet træffer beslutning herom.”

Svar:

Termen ”ikke-væsentlige elementer” i TEUF artikel 290 er inspireret af EF-Domstolens retspraksis. Det fremgår heraf, at EU-lovgiver ikke har mulighed for at delegere væsentlige valg og afvejninger til Kommissionen eller andre institutioner, men i stedet skal træffes sådanne valg mv. selv i den pågældende lovgivningsakt (basisretsakten). Formuleringen i TEUF artikel 290 udtrykker dermed et delegationsforbud i forhold til ”væsentlige” elementer.

Hvad angår forbuddets rækkevidde, må det lægges til grund, at som minimum alle bestemmelser, der angår principielle spørgsmål, skal vedtages af EU-lovgiver. Den allerede etablerede retspraksis på området for delegation må forventes at blive retningsgivende for EU-lovgivers praksis. Det må forventes, at omfanget af delegation i øvrigt vil bero dels på den pågældende basisretsakts almene betydning, dels på det eventuelle behov for hurtigt at kunne tilpasse lovgivningen til nye omstændigheder f.eks. af teknisk eller videnskabelig karakter.